

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 11 - 18 februarie 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

COMUNICAT

Cu ocazia **Zilei Mondiale a Bolnavului**, celebrată în fiecare an la 11 februarie, Centrul de Îngrijire la Domiciliu al Asociației Caritas Eparhial Oradea, oferă gratuit în ziua de **luni, 13 februarie 2012**, măsurarea glicemiei și a tensiunii arteriale. Doritorii sunt așteptați între orele **8.00-12.00** la sediul *Centrul de Îngrijire la Domiciliu* aflat pe **str. Mihai Pavel nr. 2**.

LĂMÂI ȘI ZAHĂR

Probabil asta ar trebui să scrie pe oglinda din baia ta, acolo să o poți citi în fiecare zi. Poate nu-ți dai seama, dar este adevărat.

1. Sunt cel puțin doi oameni pe lumea asta pentru care ai fi gata să mori.
2. Cel puțin 15 persoane din lumea asta te iubesc într-un fel sau altul.
3. Singurul motiv pentru care cineva te-ar urî este pentru că dorește să fie exact ca și tine.
4. Un zâmbet de-al tău poate bucura pe oricine, chiar și pe cei care nu te plac.
5. În fiecare seară, CINEVA se gândește la tine înainte de a adormi.
6. Însemni totul pentru cineva.
7. Ești deosebit(ă) și unic(ă).
8. Cineva despre care tu nici măcar nu știi că există, te iubește.
9. Când faci cea mai mare greșală, ceva bun iese din asta.
10. Când crezi că lumea asta ți-a întors spatele, mai uită-te o dată.
11. Întotdeauna adu-ți aminte de complimentele primite. Uită remarcile neplăcute.

Așa că ... Nu uita ... când viața îți dă câteva lămâi, ia zahăr, fă limonadă și... cheamă un prieten! Prietenii buni sunt asemeni stelelor...Nu-i vezi întotdeauna, dar știi că mereu sunt acolo. Oricând Dumnezeu închide o ușă, întotdeauna îți deschide o alta ușă, chiar dacă uneori pare că e iadul pe pământ.

Oprește-te și miroase florile! ... Fericirea te îndulcește, ... Încercările te întăresc, ... Tristețea te face mai uman, ... Greșelile te smeresc, ... Succesul te menține în formă. Dar, numai Dumnezeu te face să mergi mai departe! O zi bună!

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Mihai Ciupleu, Vasile Erdeli, Vasile Albu, Ioan Horgoș și Laura Raita**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

“Am păcătuît.”

(...) Fiul risipitor din lecția evanghelică de astăzi a fost cinstit cu sine însuși, cu o cinste sinceră și neîndurătoare. Acest lucru s-a întâmplat atunci când a recunoscut în sinea lui greșeala și a spus: “Am păcătuît”. Chiar în aceea zi a început un nou capitol din viața sa. Un nou capitol poate să înceapă pentru noi dacă, spunând adio auto-justificării, auto-compătimirii, auto-apărării, vom înfrunta adevărurile despre noi înșine și vom spune: “Da, o astfel de persoană sunt eu; puține lucruri pot să le fac sau le-am făcut, însă, cu harul lui Dumnezeu, pot fi diferit, voi fi diferit.”

Dacă este bine din punct de vedere terapeutic să recunoaștem greșelile noastre în fața celorlalți și să spunem: “Îmi pare rău. Am greșit”, cu atât mai bine este să le recunoaștem în fața noastră și a lui Dumnezeu. Nu este de ajuns să îți spui doar în sine: “Am păcătuît.” Aceasta poate conduce la disperare și sinucidere. Atunci când Iuda, de exemplu, a văzut că Isus a fost condamnat, a dus înapoi arhierilor și bătrânilor banii și a spus: “Am greșit vânzând sânge nevinovat.” Apoi, aruncând arginții în templu, a mers și s-a spânzurat.

Iuda era suficient de plin de remușcări pentru a recunoaște că a greșit în sinea sa și în fața arhierilor și a bătrânilor, dar nu a putut să meargă în fața lui Isus și să spună: “Îmi pare rău. Iartă-mă.” Isus, care l-a iertat pe tâlharul pocăit de pe cruce, l-ar fi iertat și pe Iuda, dacă ar fi mers la picioarele crucii și și-ar fi mărturisit greșeala. Ce bine ar fi fost să fi înțeles că răsplata pentru cererea de iertare și pentru mărturisire depășește cu mult umilința și rușinea din momentul în care spunem: “Îmi pare rău.”

Atunci când fiul risipitor a spus: “Am păcătuît”, el nu s-a oprit aici. Dacă s-ar fi oprit aici ar fi putut însemna disperare și auto-compătimire. El a făcut următorul pas. A spus: “Sculând-mă, mă voi duce la tatăl meu”. Aceasta este ceea ce ne îndeamnă Isus să facem. Când ne vedem așa cum suntem cu adevărat, ne este rușine de noi înșine, și ne este greu să ne acceptăm pe noi înșine, putem însă să fim siguri de un lucru – Dumnezeu ne va accepta așa cum fiul risipitor a fost acceptat în Evanghelia de astăzi:

“Și încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. [...] Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mână lui și încălțăminte în picioarele lui; și aduceți vițelul cel îngrășat și-l înjunghiați și, mâncând, să ne veselim; căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.” (...)

Pentru persoana care reușește să își adune suficient curaj pentru a spune, urmează iertarea, pacea, o nouă putere și o nouă șansă în viață.